

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžfk/39/2018
Identifikačné číslo spisu: 2017200116
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2017200116.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu: Ján Brocka BROCKA, s miestom podnikania ul. Svätopeterská 66, 920 01 Hlohovec, IČO: 33 429 707, zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária MCL, s.r.o., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 50 074 369 proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: 100230885/2017 zo dňa 7.2.2017, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/21/2017 - 122 z 1. februára 2018 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/21/2017 - 122 z 1. februára 2018 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 14S/21/2017 - 122 z 1. februára 2018 zrušil s poukazom na § 140 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP.“) rozhodnutie žalovaného č. 100230885/2017 zo dňa 7.2.2017, (ďalej len „napadnuté rozhodnutie žalovaného“) ako aj rozhodnutie Daňového úradu Trnava č. 104226209/2016 zo dňa 4.11.2016 o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2009 v sume 26 896,34 Eur a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný (sťažovateľ) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v § 440 ods. 1 písm. g/ a h/ SSP (rozhodnutie bolo vydané na základe nesprávneho právneho posúdenia a súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu) navrhujúc, aby kasačný súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol, aby kasačný súd zamietol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú.

4. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu a po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený 30. apríla 2020 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

5. Predmetom preskúmania v prejednávanej veci je napadnuté rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Trnava č. 104226209/2016 zo dňa 4.11.2016, ktorým bol podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov vyrubený žalobcovi ako daňovému subjektu rozdiel dane v sume 26 896,34 Eur na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2009. Dôvodom nepriznania žalobcom uplatneného práva na vrátenie dane a dodatočného určenia dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) bolo neuznanie DPH zaplatenej žalobcom za prijaté zdaniateľné plnenia deklarované faktúrami za nákup bravčového mäsa, vystavenými dodávateľom žalobcu EUROCOOP spotrebné družstvo v likvidácii.

6. Krajský súd v Trnave vo svojom rozhodnutí poukázal na to, že už v konaniach pod sp. zn. 14S/20/2017, 14S/24/2017 a ďalších, ktoré sa týkali tých istých účastníkov konania boli preverované totožné dodávateľsko-odberateľské vzťahy medzi žalobcom a spoločnosťou EUROCOOP ako aj vzťah rovnakých subjektov týkajúcich sa dodávateľov spoločnosti EUROCOOP. Z dôvodu, že ide o preskúmanie rozhodnutia žalovaného, ktorého podkladom boli výsledky totožnej daňovej kontroly vykonávanej u žalobcu za zdaňovacie obdobia roku 2009 správny súd poukázal najmä na rozhodnutie vo veci sp. zn. 14S/20/2017 z 11. januára 2018, pričom v zmysle § 140 SSP sa s ním v plnej miere stotožnil a body 51/ až 52/ uvedeného rozsudku zopakoval v prejednávanej veci. Rozdiel spočíval len v skutočnosti, že išlo o iné zdaňovacie obdobie a inú sumu rozdielu dane z pridanej hodnoty.

7. Kasačný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti už opakovane riešil spor týkajúci sa rovnakých účastníkov konania, v ktorom krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného z dôvodu nezákonne získaného dôkazného prostriedku - výpovede svedka C. X., ktorý bol vypočutý bez toho, aby bol o tejto skutočnosti informovaný daňový subjekt.

8. Kasačný súd v konaní 3Sžfk/70/2017 rozhodoval o kasačnej sťažnosti proti rozhodnutiu vo veci 14S/73/2016 a zistil, že krajský súd neposudzoval zákonnosť rozhodnutí a postupov správcu dane a žalovaného komplexne, ale svoje rozhodnutie odôvodnil tvrdením o nezákonne získanom dôkaze - zistení vyplývajúcich z výpovede svedka C. X. dňa 05.05.2014. Nevzal však do úvahy jeho vyjadrenia získané zákonným spôsobom, vyplývajúce z výsluchov realizovaných za prítomnosti daňového subjektu. Z uvedeného dôvodu potom rozsudok krajského súdu vo veci 14S/73/2016 kasačný súd zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uvedený záver kasačného súdu sa v plnom rozsahu vzťahuje aj na rozsudok krajského súdu v prejednávanej veci.

9. Podľa § 464 ods. 2 SSP, ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred kasačným súdom na základe skoršej kasačnej sťažnosti podanej tým istým sťažovateľom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na svoje skoršie rozhodnutia, a ak sa v celom rozsahu stotožňuje s ich odôvodnením, ďalšie dôvody už nemusí uvádzať.

10. V prejednávanej veci je predmetom kasačného konania takmer totožný skutkový a právny stav, rozdiel je iba v označení mesiaca a kalendárneho roku zdaňovacieho obdobia, ktorý bol predmetom konaní kasačného súdu a ním vydaných rozsudkov pod sp. zn. 3Sžfk/70/2017 zo dňa 21.11.2018, sp. zn. 3Sžfk/27/2018 zo dňa 23.01.2019, sp. zn. 3Sžfk/28/2018 zo dňa 23.01.2019, sp. zn. 3Sžfk/26/2018 zo dňa 27.02.2019, sp. zn. 3Sžfk/30/2018, sp. zn. 4 Sžfk/16/2018 zo dňa 4. júna 2019, sp. zn. 4Sžfk/20/2018 zo dňa 4. júna 2019, sp. zn. 10Sžfk/28/2018 zo dňa 30.01.2019, sp. zn. 10Sžfk/55/2018 zo dňa 30.01.2019, sp. zn. 10Sžfk/64/2018 zo dňa 28.02.2019 a sp. zn. 10Sžfk/84/2018 zo dňa 28.02.2019. Kasačný súd poukazuje na ich odôvodnenie a v celom rozsahu sa s ich obsahom stotožňuje a v zmysle § 464 ods. 2 SSP už ďalšie dôvody neuvádza.

11. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude vo veci opätovne rozhodnúť v súlade s právnym názorom kasačného súdu (3Sžfk/70/2017 a ďalšie), ktorým je pri novom rozhodovaní vo veci viazaný (§ 469 SSP). Krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 3 SSP.

12. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s ust. § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.